

der for Statshavnens Vedkommende findes paa Budgettet, er for pessimistisk. Man er gaaet ud fra Indtægterne for to Aar, der ligger længere tilbage, men disse Indtægter svarer ikke til, hvad Indtægterne har været i de senere Aar. Jeg vil saaledes oplyse, at for Thyborøn Havns Vedkommende er Regnskabet for Aaret 1918 ikke mindre end ca. 11 000 Kr. gunstigere, end man havde forudsat ved Bevillingen. Paa Finanslovsforslaget for det kommende Aar er der budgetteret en Indtægt paa 7 326 Kr., men naar man ser, at Indtægten i 1918—19 allerede var oppe paa 13 441 Kr., vil man forstaa, at Indtægterne er budgetterede alt for lavt. Disse Fiskerihavnens væsentlige Indkomst er jo Afgiften af Fisken, og naar Forholdene er saa vanskelige, som de er i Øjeblikket, skal man være varsom med enhver Forhøjelse af Havnetaksterne, da det kunde blive det samme som at slagte Hønen, der lægger Guldæggenes. Hvis man ved forøgede Udgifter gør det helt umuligt for Fiskerne at fiske, faar de paagældende Havne jo slet ikke den Indtægt, som de har regnet med. Ligeledes mener jeg, at man skal være varsom med at forhøje Jernbanetaksterne for Fisken. Under normale Forhold, naar vi har haft gunstige Fiskepriser, har de kunnet taale en temmelig høj Fragt, men saaledes er Forholdet ikke længere. Jeg vil i denne Henseende gerne rette et Spørgsmaal til den ærede Trafikminister. Det er blevet mig bekendt, at man paa en vis Strækning af en Bane, der fører til en Statshavn, beregner Taksten efter en længere Afstand end den, man faktisk tilbagelægger. Jeg har hørt Tale om, at man under særlige Forhold kan beregne Tarifferne efter kortere Afstande, efter Luftlinien, naar Banen gør særlig store Sving, men jeg har ikke hørt, at man kunde beregne Taksterne efter en længere Afstand end den, der faktisk tilbagelægges. Jeg kunde ønske at vide, efter hvilke Regler og med hvilken Begrundelse der i visse Tilfælde kræves Takst for en længere Afstand.

Jeg vil slutte mig til de Ønsker, der fra forskellige Sider er udtalte om, at der maa blive oprettet et Fiskeridepartement. Jeg tror, det vilde være ønskeligt, om den højtærede Landbrugsminister kunde oplyse, hvorvidt han er kommet i sine Overvejelser heraf. Fiskeriet har i Øjeblikket særdeles vanskelige Forhold, og derfor maa vi forberede os paa at staa rustede til en Forbedring af dette Erhverv.

Jeg vil takke den højtærede Trafik-

minister for de forskellige Bevillinger til Fiskerihavne paa Jyllands Vestkyst, ganske særlig de Bevillinger, der vedrører Forholdene ved Thyborøn. Der er foreslaaet et Beløb af 660 000 Kr. til Arbejder ved Molen paa den nordre Tange. Dette er jo et Arbejde, der har ligget stille i flere Aar, men Bygningen af denne Mole er en Foranstaltning, som man mange Steder har knyttet store Forhaabninger til, ikke alene for Fiskeriets Skyld, men flere af de vestjyske Byer venter sig adskilligt af denne Foranstaltning, idet man haaber, der skal blive stabilere Forhold med Hensyn til Ind- og Udsejlingen ved Thyborøn. Og har det haft Betydning under normale Forhold, at Skibe kan sejle Thyborøn ud og ind, har det selsagt langt større Betydning for Byerne ved den vestlige Del af Limfjorden nu, da Fragterne er saa overordentlig høje. Jeg haaber derfor, der maa blive sat Kraft paa at bygge denne Mole. Jeg vil endvidere takke den højtærede Trafikminister for Bevillingen til en mindre Fiskerihavn ved Thyborøn for mindre Motorbaade. Ifølge Anmærkningerne er Bevillingen foranlediget ved et Andragende fra Harboøre og Thyborøn Fiskeriforening, men der foreligger et senere Andragende, som er underskrevet baade af Harboøre Thyborøn og Lemvig Fiskeriforeninger, i hvilket man anmoder om en noget større Udvidelse, saa at der i Thyborøn Fiskerihavn ogsaa kunde blive Plads til større Kuttere. Jeg skal paa nærværende Tidspunkt ikke insistere paa, at denne større Udvidelse bliver foretaget, men jeg beder dog om, at det maa blive overvejet, om det ikke var rigtigt at gaa til denne Foranstaltning. Jeg ved, at den højtærede Minister har tænkt paa at tage over og se paa Forholdene, og hvis han da skulde komme til den Opfattelse, at det vilde være rigtigere at bygge et Bassin, der kunde give Plads ogsaa til større Kuttere, kan Forslaget jo blive ændret, inden Finanslovsforslaget vedtages endeligt. Jeg tror i det hele taget, at hvor man med forholdsvis smaa Bevillinger kan støtte Fiskeriet, saaledes som det er Tilfældet baade ved Thyborøn og ved Esbjerg, skal man ikke holde sig tilbage; der er jo nu i flere Aar med Held drevet Fiskeri med de to Pladser som Basis. Ganske vist ved vi, at der nu bliver bygget flere Havne længere Nord paa, men det kan jo være adskillige Aar, inden de bliver færdige, og det vil derfor sikkert være rigtigt, at der ved Thyborøn og Esbjerg, som har vist sig at være velegnede